

رازگشایی از قتل دختر معلول خاطره‌یکی از کارآگاهان پلیس آگاهی است

قتل؛ جواب مهربانی دختر معلول

بهروز باشد، چراکه از او خبری نیست و وقتی وارد خانه‌اش شدم، متوجه شدم وسایلش را با خود برد است. از طرفی خواهrem به او اعتماد داشت و احتمالاً زمانی که دیده بهروز پشت در است، در رابه رویش باز کرده اما هرچه با خودم فکر می‌کنم، نمی‌توانم درک کنم چرا بهروز دست به چنین کاری زده. او جواب محبت‌های من و خواهrem را به بدترین وضع داد.

مرد صاحب‌خانه اطلاعات زیادی از بهروز نداشت و به همین دلیل سراغ بندگاهی رفته‌یم که چند قدم با محل جنایت فاصله داشت. مشخصات کامل بهروز را از مرد بندگاهی رفته به دست آوردم و راهی شهرستان زادگاه بهروز شدم. از بهروز خبری نبود و تحقیقات برای دستگیری او ادامه یافت. در ادامه محل‌های تردد بهروز را زیر نظر گرفتیم و درنهایت موفق شدیم او را در خانه یکی از اقوامش دستگیر کنیم.

اعتراف به جنایت

بهروز را با وسائل سرقتی که همراهش بود به اداره منتقل کردیم، از ظاهر مرد جوان می‌شد فهمید که زیر بار عذاب و جدان کمرخ کرده است و به محسن این که مقابله نشست، فریاد زد: «کاش زودتر اعدام کنید. نمی‌دانم چرا آن کار کثیف را انجام دادم. من قتل را انجام دادم و سزاوار اعدام هستم، نمی‌دانم چطور دست به چنین کاری زدم. عذاب و جدان خفه‌ام کرده، من آن روز راحله را نکشتم، خودم را کشتم. و سوشه شدم گرچه خیلی با خودم کنیجار رفتیم که این کار را نکنم اما قادر شیطان قوی تر بود.»

او ادامه داد: «از روز اول که راحله را دیدم برق طلاهایش را سرقت می‌کردم باید او را می‌کشتم تا هویت فکر سرقت افتادم اما اگر طلاهایش را سرقت می‌کردم باید او را می‌کشتم که می‌شناخت و از آنها مطمئن بود. راستش را بخواهید چند وقت قبل به فکر این افتادیم که طبقه دوم خانه‌مان را اجاره دهیم. نه به خاطر بولش برای این که خواهrem تها بود و دلم می‌خواست همدی داشته باشد. به بنگاه که سپردهم، خواستم فردی امین و متاهل مستاجرمان شود. چند روزی نگذشته بود که بنگاه تماس گرفت و بهروز را معرفی کرد. مردی لغرنادم با چهره‌ای روستایی و دست‌هایی پینه بسته که به نظر می‌رسید خیلی رنج کشیده است. بهروز مدعی بود که برای کار به شهر ما آمده و به محسن پیدا کردن خانه‌ای مناسب زن و بچه‌اش را از شهرستان به آنچه می‌آورد. ظاهر بهروز، دلم را به دست آورد و با خودم گفتیم یک کارگر زحم‌کش است و حتی اجاره‌ای که در قرارداد با او نوشتنند، نصف اجاره‌ای که باید می‌گرفتم هم نبود. اما دلم نیامد، با خودم گفتیم کارگر است و زن و بچه‌دار و من هم که نیاز مالی ندارم.»

مستأجر جنایتکار

او ادامه داد: «حتی زمانی که به خانه‌مان اسباب کشی کرد، چون تنها بود و هنوز باعتراف بهروز به جنایت، او به بارداشتگاه رفت و اموال سرقتی به برادر راحله تحولی داده شد. مرد جوان با گرفتن طلاهای خواهrem گفت: «ای کاش وسایل او را سرقت کرده بود اما با خواهrem کاری نداشت. این جواب آن همه خوبی که ما کردیم، نبود.»

پشت میز کارم نشسته بودم که سریا با چند ضربه به در حضورش را اعلام کرد و بدون آن که منتظر اجازه‌ام شود، وارد شد. پرونده‌ای را که چند برگ بیشتر نداشت، جلویم گذاشت و گفت: چند لحظه قبل مردی با پلیس تماس می‌گیرد و از قتل خواهrem معلوم شد. راحله، اسم مقتول است. ظاهرا و پلچر نشین بوده و توانایی حرکت نداشته اما چه کسی او را کشته؟

زنی روی ویچر

سریا جوان همان طور در حال صحبت بود که تلفن را برداشت و پس از همانگاهی‌های لازم راهی صحنه قتل شدیم. خانه‌ای ویلایی و دو طبقه که طبقه اول آن محل جنایت بود. راحله روی ویچر، سردوبی حرکت افتاده بود و به نظر می‌رسید که سال‌های است خوابیده است. آثار کبودی روی دهان و گردن راحله، حکایت از آن داشت که او خفه شده است. پژوهشی قانونی نیز زمان مرگ را چند ساعت قبل اعلام کرد. درورودی خانه سالم بود و این احتمال قوت‌گرفت که عامل جنایت فردی آشنابوده است. طبق گفته برادرش، طلاهای او که مقدار زیادی بود نیز به سرقت رفته بود و به این ترتیب انگیزه قاتل برای مان مشخص شد. او به خاطر طلاها و سرقت دست به جنایت زده بود.

قاتل آشنا

در جست‌وجوی عامل جنایت سراغ برادر راحله رفتیم و از او سوالاتی پرسیدیم که در پاسخ گفت: «سرکار بودم و وقتی به خانه برگشتم با جسد خواهrem مواجه شدم. راحله دختر محتاطی بود و در رابه روی کسی باز نمی‌کرد، مگر افرادی که می‌شناخت و از آنها مطمئن بود. راستش را بخواهید چند وقت قبل به فکر این افتادیم که طبقه دوم خانه‌مان را اجاره دهیم. نه به خاطر بولش برای این که خواهrem تها بود و دلم می‌خواست همدی داشته باشد. به بنگاه که سپردهم، خواستم فردی امین و متاهل مستاجرمان شود. چند روزی نگذشته بود که بنگاه تماس گرفت و بهروز را معرفی کرد. مردی لغرنادم با چهره‌ای روستایی و دست‌هایی پینه بسته که به نظر می‌رسید خیلی رنج کشیده است. بهروز مدعی بود که برای کار به شهر ما آمده و به محسن پیدا کردن خانه‌ای مناسب زن و بچه‌اش را از شهرستان به آنچه می‌آورد. ظاهر بهروز، دلم را به دست آورد و با خودم گفتیم یک کارگر زحم‌کش است و حتی اجاره‌ای که در قرارداد با او نوشتنند، نصف اجاره‌ای که باید می‌گرفتم هم نبود. اما دلم نیامد، با خودم گفتیم کارگر است و زن و بچه‌دار و من هم که نیاز مالی ندارم.»

از روز اول که راحله را
دیدم برق طلاهایش
مرا مجذوب خود کرد
به فکر سرقت افتادم
اما اگر طلاهایش را
سرقت می‌کردم باید او
رامی کشتم تا هویت
سارق فاش نشود

